

Sygn. akt I BP 4/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko Gimnazjum Publicznemu [...] o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 listopada 2014 r.,
skargi powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego -Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O.
z dnia 18 czerwca 2012 r.,

**odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 18 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w O. w sprawie z powództwa M. M. przeciwko Gimnazjum Publicznemu [...] o wynagrodzenie za pracę oddalił apelację powódki i nie obciążył jej kosztami postępowania odwoławczego.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku, zarzucając naruszenie prawa materialnego: (-) art. 42 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że wymiar godzin dydaktycznych powódki (tzw. pensum dydaktyczne) od 1 września 2009 r. wynosił 21 godzin tygodniowo, podczas gdy w rzeczywistości wynosił 18 godzin; (-) art. 35

ust. 2 w związku z art. 42 ust. 2 pkt 3 Karty Nauczyciela przez niewłaściwe zastosowanie polegające na niezasadzeniu wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe, pomimo ich wystąpienia.

Powódka wniosła o wydanie postanowienia stwierdzającego wydanie zaskarżonego wyroku z naruszeniem prawa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Wskazała, że zaskarżenie wyroku w drodze innych środków zaskarżenia nie jest możliwe oraz że zaskarżonym orzeczeniem powódce została wyrządzona szkoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W art. 424⁵ k.p.c. określone zostały wymagania, którym powinna odpowiadać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, przy czym w § 2 wskazano wymagania formalne przewidziane dla pisma procesowego, a w § 1 wymienione zostały wymagania istotne skargi. Wszystkie wymagania określone w art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 są samoistne i niezależne, każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione, nie mogą zatem być ani nawzajem zastępowane, ani pomijane (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, LEX nr 1109453). Powinny być one wypełnione w sposób kumulatywny, zgodnie z ich procesową funkcją. Do omawianych wymagań skargi zalicza się, między innymi, przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Przepis wyraźnie odróżnia podstawy skargi (sprecyzowane w art. 424⁴ k.p.c.) od wskazania przepisu prawa, z którym orzeczenie jest niezgodne, i nie może budzić wątpliwości, że skarga musi zawierać każdy z tych elementów, przedstawiony odrębnie.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona przez powódkę nie spełnia warunków z art. 424⁵ § 1 k.p.c., nie wskazuje bowiem przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymaganiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej

podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie przez powódkę przepisów prawa materialnego, które naruszyć miał sąd, w ramach przytoczenia podstaw skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 sierpnia 2013 r., II CNP 32/13, LEX nr 1353429; z 9 października 2014 r., II CNP 23/14, LEX nr 1515368). Brak ten nie podlega uzupełnieniu.

Z powyższych względów skarga podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.